

И си дойде Дервиш-бегъ Войвода;
Тога велить млада Ангелина:
„Добре дойде Дервиш-бегъ войвода!
Ево иматъ три дни и три нока,
Къде шеташъ низъ гора зелена,
Нищо ловъ ти не си уло'ило;
А я седамъ на диванъ високи,
Големъ ловъ я сумъ ти уло'ила,
Моего брата, твоего душмана,
И го кладофъ во дробна синджира.“
Тога рече Дервиш-бегъ войвода:
„А егиди 'уба'а не'ѣсто!
Ай стави ми малу да ручаме!“
Му ѣ стави бѣла-на погача,
Що ми бѣше 'се отъ бальваица,
И му тури вино тригодишно,
А во вино бильки чемерлики.
Съ наруча Дервиш-бегъ войвода,
И си легна малу да поспіетъ.
И си стана млада Ангелина,
Му нарани негва бѣрза коня
Му нарани сено чемерліо,
Си отключи шарена ковчега,
И си собра малу многу азно;
И си пойде при мило-то брате,
Му изваде дробна-на синджира,
И му рече сестра Ангелина:
„Стани, брате, сега да бегаме,
Али сега, брате, аль никога!“
И си стана Митре добаръ юнакъ,
И си зеде до два добри коня,
Си побегна преку цѣрно море.
Си найдо'е нивна стара майка;
Какъ 'и виде нивна стара майка,
Какъ 'и виде, начась душа даде.

Краль и Русанта кралица.

Заплакала Русанта кралица
И ми дойде краль-отъ господине,